

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. || Lv dovici || De Ponte Vallis-|| Oletani, È Societate ||
Jesv Theologi.|| De || Christiani hominis || Perfectione In
Qvo-|| libet eius Vitæ genere.|| Tomi Qvatvor.||**

Quorum argumenta ex S. Rvth Historia præcipué desumpta

Puente, Luis de la

Coloniæ Agrippinæ, 1626

§. 6. Apertarum tentationum agmen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45802](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45802)

f. Luca. 16.
9.

Lib. 1. offic.
c. 50.

nia da pauperibus: f. faciens tibi amicos de Mammona iniquitatis, ut te recipiant aeterna tabernacula. Et tunc veni & sequere me. In pauperibus autem, quibus tua bona trades; non tam spectes, an sit sacerdos, an cognatus aut consanguineus: quam an verè sit pauper, hoc enim nomine sunt ei tradenda. Et S. Ambrosius idem amplius explicat, docens modum in ea distributione seruandum. Bona, inquit, liberalitas est, cognatos nō contemnere, quos nosmetipsa aliqua necessitate constitutos: praestare, te illis in sua paupertate subueniam quam, nisi facias; cogere, ut cum ruore ab extraneis remedium luxuriae mendicent. Ita tamen ut cognati non existant, se ex ijs rebus sacerdos, quas tu habes pro pauperibus: non enim consecras te ipsum Deo cognatos tuos diuites facias; sed ut aeternam vitam tibi compares, fructu bonorum operum; tuamque peccata redimas pretio misericordiae. Dicent tibi: modicum esse, quod a te postulant. Sed scito, quod spoliare te velint, praemio tuae elemosinae, tuaque vita fructu. Ac praeter haec omnia, te accutis quod eos non ditaueris, volentes aeterno te praemio spoliare.

SED particulare mysterium in eo latet, quod Moyses dixerit: quod non vellet remanere in Aegypto nec vngulam. Forte propterea quod tangit sensu mystico, affectum significet ad res terrenas: solet autem Daemon huiusmodi vngulas siue affectus arripere, ad perdendas animas huiusmodi artibus laborantes: in quo artificio ingenium sequitur Dan: de quo dicitur: quod cob quod fieret sicut Coluber Cerastes in semita, mordens vngulas equi, ut scilicet carnis affectiones ut cadat ascensor eius retro, hoc est spiritus nollet, ut diximus. Quare deserentes Aegyptum, statuere apud se debent, ne vngulam quidem vngulam, affectionem scilicet, ad rem quamcumque huiusmodi eo relinquere: si enim Daemon vel ex ea vngula cum liget; trahet ipsam locum, in quo res dilecta manet. Vbi enim thesaurus nollet est, ibi et cor strum erit: corpus autem eo libenter tendit, vbi cor est alligatum.

§. VI.

Apertarum tentationum agmen.

DENIQUE Daemon, cum videt, artes suas, & astitias frustrari apertis, quos Deus vocat; quia videt, celeriter eos mundum fugere: sicut quidam Pharaon, cum vidit Israelitas discedere ex Aegypto. Nam a iunxit populum suum, & currus, & Duces totius exercitus cum multis electis curribus, & persequens est filios Israel: & facile eum fuisset allecutus; nisi Deus prodigiose mare abruptauerit, ut graderentur filii Israel in medio Maris siccum: in quo perierunt omnes Aegyptios, & currus, & equites eorum, qui sequentes, ingressi fuerant mare: operuerunt aqua ita, ut neque vnus quidem superfuerit ex eis. Hunc in modum Daemon cum tota sua infernali potentia, omnes suas vires intendit in frangendo

Exod. 14.
7.

entes ab eius obsequio ad Religionis desertum: congregans innumerabiliū
 tentationum agmina intra eorum corda: & impetu facto, reuocans illis in
 memoriam parentes, fratres, & cognatos, quibuscum in saeculo degebant; &
 imaginariam dititiarum ac deliciarum apprehensionem; quibus prius frue-
 bantur: & ob oculos ponens spes illas dignitatum, honorū, & amplitudinū,
 quas prius affectabant; & commouens corporis humores; cogit prodire fu-
 mros sensuum passionum equos; & in omnibus timoribus, grauissimis tristi-
 tis, profunda que animi abiectione ac desperatione eos vexat; ac denique
 capitalium vitiorum currus cum omnibus suis comitibus adornans, bellum
 inter: curribus inquam superbia, luxuria, avaritia; curribus gula, inuidia,
 & accedia. Et in eas angustias eos redigit: & interdū dicat, quemadmodū Isra-
 elitae. Moysi dixerunt: *quid hoc facere voluisti, vt educeres nos ex Aegypto? melius
 tibi erat seruire Aegyptiis, quam mori in solitudine.* Ita inquam hi dicunt:
 quis nos fecit ex mundo exire, & in tot redegit angustias? melius nobis fuis-
 set tibi manere, & viuere etiam communi aliorum more: quā hic inter tot
 tentationes: cum cogitasset vitam perfectam obrinere. *c. Sic mibi
 parum erat: (ait Rebecca) vt duo paruuli in vtero meo colliderentur: quid necesse
 fuit me concipere?* & ego, si tantam contradictionem & pugnam intra spiritū
 meum toleraturus eram: cur Religionis desideria concepi? Sed in medijs
 huius angustijs Deus non deserit suos: praecipue, si ad Moysen accedant, suum
 scilicet Duce[m], & spirituale[m] Magistrum, quem susceperant. Qui Dei no-
 mine dicere illis possit: *d. Nolite timere, stite, & videte magnalia Domini, que
 facturus est hodie. Aegyptios enim quos nunc videtis, nequaquam ultra videbitis vsq[ue]
 in perpetuum. Dominus pugnet pro vobis, dabitq[ue] de eis victoriam. Ipse ma-
 rus dividet, vt cessent impedimenta, quae transitum vestrum prohibent; & ad
 locum tutum fugere possitis. Ipse procul remouebit amaritudinum mare, q[uo-
 d] vos premit; & cor vestrum magna letitia dilatabit: ille planum faciet iter, &
 expeditum inter vndas & fluctus turbati maris, ita vt non submergamini;
 sed mari instat vos protegat, atque defendat: ipse immensas tentationum
 aquas in vestros hostes conuertet, vt in eis ipsi submergantur. In eisdem sub-
 mergetur superbia, peribit luxuria, euanesceat avaritia, inuidia descendet in
 profundum; nec amplius comparebit pigritya. Attendite, quod fidelis sit
 Deus, qui non patietur vos tentari supra id, quod potestis; sed faciet etiam cum
 tentatione promeritam. Nunc est nox, & afflictionis tempus: *f. adueniet vigilia
 matutina, & respiciet Dominus super castra Aegyptiorum: suaque virtute inter-
 fiet exercitum eorum plauctusq[ue] vester conuertetur in gaudium: vt cante-
 tis mille cantica letitia: quia gregem & ascensorem deiecit in mare; h. & ope-
 rauerunt aqua curru[m], & equites cuncte exercitus Pharaonis, ita vt nec vnus quidem
 superuenerit ex eis.**

b Exod. 14.

14.

c Gen. 25. 22

2

d Exod. 14.

13.

e 1. Cor. 10.

13.

f Exod. 14.

4.

g c. 15. 14

h c. 14. 21.

Scem: 9. in
Cant. 1.
Eph. 1. 6.
14.

¶ Cant. 1. 9.

Hæc sunt stupenda, quæ Deus facit in gratiam feruorum suorum, mundum fugientium: non minùs gloriosa, quam illa fuerunt, quæ fecit cum Israhelitis exeuntibus ex Ægypto. Nam vt S. Bernardus perpendit in illo tempore pugnatum est contra carnem & sanguinem; sed in altero pugnatur: *terrores principes & potestates ac Reitores tenebrarum hauriunt.* Ibi populus exiit ex Ægypto: hic exit ex sæculo; ibi submersus est Pharaon: hic ipse Dæmon; ibi submersi sunt currus terreni Regis: hic confideria carnalia & mundana, que militant aduersùs spiritum; ibi maris fluctibus fuit obtenta victoria: hic obinetur lacrymis; ibi erant fluctus maris; hic sunt amaritudinis. Tantusque est Dæmonum tremor: cum talis aliqua anima ipis se opponit: vt, sicut illi Ægyptij, clament: *fugiamus Israhel.* *Cominus enim pugnat pro eis contra nos,* qui in se recepit eorum protectionem. Et tunc impletur quod dixit sponda Deus in Canticis: *¶ equitatum meo in curribus Pharaonis, affimilauit te armis mea.* quasi dixerit: quemadmodum exercitum meorum feruorum exeuntium ex Ægypto eripui & propugnaui submersus in mari curtus Pharaonis: ita eruam te, & protegam exeuntem ex mundo, submersus imperus ac tentationes, quibus te Dæmon oppugnat. Hæc arma sunt, quibus pugnatur est aduersùs nostrum hostem in quocunq; eius conflictu: præmunerunt nos magna in Deum fiducia, multa oratione, & patientia; reddentes gratiarum, quæ in nobis geruntur, rationem Superiori & Magistro nos in hac via dirigenti; & reliqua adhibentes media, quæ fusiùs proposuimus tractatu secundo tomi secundi.

CAPVT III.

¶ *QUA RATIONE TENTATIONES VINCENDÆ SINT,*
quibus parentes, fratres, & cognati Diuinam ad Religionem amplectendam
vocationem oppugnant.

EX reliquis tentationibus in proximo capite insinuat, fusiùs hic apponimus de ijs, quas excitant parentes, fratres, cognati, & reliqui, carnis & sanguinis titulo nobis aliquo modo iuncti. Quemadmodum enim primi fuerunt, & crudelissimi hostes, tentantes & persequentes in primis Ecclesia, quos Deus ad fidem Christianam recipiendam vocabat: ita in istis iisdem crudelissimè oppugnant, quos Deus ipse ad Religionem vocat. Quorum feritatem delineauit S. Ioannes in quodam equo rufo, & in eo a quo *habebat supra illum, cui datus est gladius magnus, vt sumeret pacem de terra.* Per quem rufum equum (vt alibi diximus) intellexit primos Christi Domini & ipsius dei secutores, cognatos scilicet, & carnis amicos; quorum operâ vitium salutem tanquam effrenibus equis, vt crudele bellum inferant sequentibus Christianis: sicut ipse discipulis suis futurum prædixit: *¶ trademini à parentibus, & fratribus.*

¶ Apoc. 6. 4.

Tomo 2.
tracl. 2.

¶ Lu. 21. 16.